

Chambre des Représentants

SESSION 1959-1960.

16 MARS 1960.

PROPOSITION DE LOI

complétant la loi du 14 juin 1948, modifiée par la loi du 29 février 1952, relative à l'épuration civique.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Il est notoire que le régime de l'annexion appliquée aux communes des cantons d'Eupen, Malmédy et Saint-Vith, a été différent de celui du territoire belge occupé. Il est notoire également que la succession rapide des régimes juridiques de droit et de fait, à trois reprises différentes en vingt-cinq ans, entraîne cette conséquence que le législateur doit approprier sa législation à pareilles circonstances.

C'est malheureusement ce qui ne fut pas compris au lendemain de la deuxième guerre mondiale en 1945.

A de multiples reprises cependant, au cours des dernières années, des propositions de lois, d'initiative parlementaire, ont été déposées pour effacer les séquelles de la guerre dans les territoires annexés arbitrairement à l'Allemagne de 1940 à 1945.

Elles n'ont pas toutes franchi le dernier stade de la procédure parlementaire en devenant lois.

Or, dans deux domaines, une initiative importante restait à prendre : il s'agit de la délivrance de rentes de victimes civiles et des dommages de guerre. On sait que dans ces régions de l'Est nombreuses furent les victimes de guerre, tant dans leurs corps que dans leurs biens.

C'est pourquoi, une proposition de loi émanant de Monsieur Parisi, (document 71, session 1958-1959), proposait de modifier la loi du 15 mars 1954 relative aux pensions de dédommagement des victimes civiles de la guerre.

Cette proposition insérerait dans la susdite loi, des dispositions spéciales, visant particulièrement les habitants des cantons de l'Est.

Une autre proposition émanant de Monsieur Van der Schueren (document 766, session 1956-1957), proposait de modifier la loi du 1er octobre 1947, relative à la réparation des dommages de guerre aux biens privés en faveur des ressortissants belges des territoires rattachés à la Belgique en vertu du Traité de Versailles.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1959-1960.

16 MAART 1960.

WETSVOORSTEL

tot aanvulling van de wet van 14 juni 1948, gewijzigd door de wet van 29 februari 1952, betreffende de epuratie inzake burgertrouw.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het is algemeen bekend dat de gemeenten van de kantons Eupen, Malmédy en Sankt-Vith aan een ander annexatieregime werden onderworpen dan het overige bezette Belgische grondgebied. Evenzo, dat de snelle opeenvolging van gerechtelijke en feitelijke juridische regelingen — zulks tot driemaal toe in een tijdspanne van vijftientwintig jaar — met zich brengt dat de wetgever zijn wetten aan dergelijke omstandigheden moet aanpassen.

Zulks werd jammer genoeg onmiddellijk na de tweede wereldoorlog, in 1945, niet ingezien.

Nochtans zijn gedurende de jongste jaren van de zijde van het Parlement meer dan eens wetsvoorstellen ingediend om de sporen, achtergelaten door de oorlog in de tussen 1940 en 1945 door Duitsland geannexeerde gebieden, uit te wissen.

Niet alle voorstellen hebben het laatste stadium van de parlementaire procedure bereikt en zijn derhalve geen wet geworden.

Nu diende nog op een tweetal gebieden een belangrijke beslissing getroffen : het gaat om de uitkering van renten voor burgerlijke oorlogsslachtoffers en om herstel van oorlogsschade. Zoals men weet waren er in de Oostkantons vele oorlogsslachtoffers, die zowel in hun goederen als in hun persoon werden getroffen.

Om die reden werd in een van de heer Parisi uitgaande wetsvoorstel (stuk 71, zitting 1958-1959), voorgesteld de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog te wijzigen.

Dit voorstel strekte tot de opnemings in de voornoemde wet van speciale bepalingen die voornamelijk op de bewoners van de Oostkantons betrekking hadden.

Een ander voorstel, uitgaande van de heer Vander-schueren (stuk 766, zitting 1956-1957), was erop gericht, de wet van 1 oktober 1947 betreffende het herstel van oorlogsschade aan private goederen te wijzigen ten gunste van de Belgische onderdanen der op grond van het Verdrag van Versailles aan België aangehechte gebieden.

C'est en nous inspirant de ces louables initiatives, que nous proposons de réunir en un seul texte législatif, les dispositions qui permettront à un grand nombre de victimes de la guerre, de panser leurs plaies physiques et matérielles.

Le système juridique auquel la présente proposition recourt, est simple. Il insère de nouvelles dispositions dans la loi qui a organisé l'épuration civique, dispositions qui sont exclusivement réservées aux ressortissants des territoires annexés arbitrairement à l'Allemagne de 1940-1946. Il octroie à ces derniers, sous certaines conditions (ne pas avoir été condamné à une peine criminelle, ou avoir eu l'instruction judiciaire terminée par une transaction), le droit de bénéficier des lois du 1er octobre 1947 (dommages de guerre) et du 24 avril 1957 (victimes civiles de la guerre).

La présente proposition clôt définitivement un chapitre de l'histoire de la réintégration des cantons de l'Est dans la communauté belge et correspond d'ailleurs aux termes de la déclaration gouvernementale.

P. KOFFERSCHLAGER.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

La loi du 14 juin 1948, modifiée par la loi du 29 février 1952, relative à l'épuration civique est complétée par les dispositions suivantes :

Section III. — Dispositions propres à la partie du territoire belge soumise de force à la législation allemande.

Article 17. — Les exclusions prévues par la loi du 1er octobre 1947, relative à la réparation des dommages de guerre aux biens privés, et de la loi du 24 avril 1957 (organisant le statut des victimes civiles de la guerre) qu'entraînerait le jeu des articles 1, 2, 3 de la présente loi, ne seront pas encourues par les ressortissants belges des territoires soumis de force à la législation allemande pendant la guerre 1940-1945, aux conditions suivantes : ne pas avoir été condamné à une peine criminelle ou avoir vu l'instruction judiciaire terminée par une transaction (arrêté-loi du 10 novembre 1945).

Article 18. — Les intéressés dont le dossier a déjà été l'objet d'une décision définitive, pourront en demander la revision par lettre recommandée à la poste. Ceux qui n'ont pas introduit de demande d'indemnité de réparation, pourront le faire suivant la procédure prévue par la loi.

Les décisions administratives sont sujettes à recours.

Le délai d'introduction des demandes de revision ou de dépôt des dossiers, expire un an après l'entrée en vigueur de la présente loi.

P. KOFFERSCHLAGER,
A. PARISIS,
J. DISCRY,
M. COUNSON.

Wij hebben aan deze lofwaardige initiatieven een voorbeeld genomen, en stellen voor in één enkele wettekst de bepalingen samen te brengen die een groot aantal oorlogsslachtoffers in staat moeten stellen hun fysieke en materiële wonden te helen.

Het onderhavige wetsvoorstel behelst een eenvoudig rechtsstelsel. Hierbij zouden in de wet tot regeling van de epuratie in zake burgertrouw, bepalingen worden opgenomen die uitsluitend gelden voor de Belgische onderdanen der op grond van het Verdrag van Versailles aan België aangehechte gebieden. Onder bepaalde voorwaarden (niet tot een criminele straf veroordeeld zijn of het voorwerp geweest zijn van een gerechtelijk onderzoek waaraan een einde gemaakt werd ingevolge een schikking), zou deze wet aan voornoemde onderdanen het recht op het genot van de wetten van 1 oktober 1947 (oorlogsschade) en van 24 april 1957 (burgerlijke slachtoffers van de oorlog) verlenen.

Het onderhavige wetsvoorstel sluit voorgoed een hoofdstuk af van de geschiedenis der wederopneming van de Oostkantons in de Belgische gemeenschap. Overigens strookt het met de inhoud van de regeringsverklaring.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

De wet van 14 juni 1948 (gewijzigd door de wet van 29 februari 1952) betreffende de epuratie inzake burgertrouw, wordt aangevuld met de volgende bepalingen :

Afdeling III. — Bepalingen toepasselijk op het gedeelte van het Belgisch grondgebied dat met geweld aan de Duitse wetgeving werd onderworpen.

Artikel 17. — De door de wet van 1 oktober 1947 betreffende het herstel van de oorlogsschade aan private goederen en door de wet van 24 april 1957 (tot regeling van het statuut van de burgerlijke slachtoffers van de oorlog) bepaalde uitsluitingen, die het gevolg zouden zijn van de toepassing van artikelen 1, 2, 3 van de onderhavige wet, gelden niet voor de Belgische onderdanen van de gebieden die gedurende de oorlog 1940-1945 met geweld aan de Duitse wetgeving werden onderworpen, mits dezen niet tot een criminele straf veroordeeld werden of het voorwerp geweest zijn van een gerechtelijk onderzoek waaraan door een schikking een einde werd gemaakt (besluitwet van 10 november 1945).

Artikel 18. — De belanghebbenden, wier dossier reeds het voorwerp van een eindbeslissing is geweest, kunnen bij aangetekend brief om herziening daarvan verzoeken. De personen die geen aanvraag om herstelvergoeding hebben ingediend, kunnen dit doen overeenkomstig de bij de wet voorgeschreven procedure.

Tegen de administratieve beslissingen kan beroep worden aangetekend.

De termijn voor het indienen van de aanvragen om herziening of voor de overlegging van de stukken verstrijkt één jaar na de inwerkingtreding van deze wet.